

ВІСТНИК

СТАНИСЛАВІВСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Не забуваймо о складках на сироти і католицьке вихованє молодіжи. „Дайте ї дітєса вѣмь“ (Лук. VI. 38).

Ч. 3./орд. В справі датків на удержанє дух. семинара. З причини надзвичайної знижки валюти, якої не можна було предвидіти в осени минушого року, удержанє тут. дух. семинара сталось неможливе. Щоби отже не допустити до цілковитого замкненя семинара приказую всім парохам, щоби до давних датків будьто в натурі, будьто в грошах зложили єще по 20.000 мп., а завідателі і експозити по 10.000 мп. Крайно убогі можуть внести умотивовані прошення в цілі їх увільнення від сих датків. Катехити сталі мають зложити о 1% більше, як

попередно було заряджене. Скарбони церковні з кожної парохії (разом з дочерними) числячі до 1.000 вірних мають зложити по 5.000 мп. а числячі понад 1.000 вірних по 10.000 мп. Всі повисші датки належить як найскорше прислати до тут. Еп. Канцелярії з дописею їх призначення. Рівнож пригадую всім душпастирям, котрі досі еще залягають з давними датками, щоби сейчас вирівняли. Поручаю заапелювати також до вірних і представити їм сю пекучу і важну справу. Як не буде вимаганих фондів на удержанє семинара, не буде і священників. — Удержанє семинара вже тепер есть в так критичнім положеню, що в лютім буду мусів увільнити питомців з семинара кромі 4-го року, а покличу їх тоді, коли призбираються достаточні фонди. Станиславів, дня 23. січня 1923. † Григорій, Епископ.

Ч. 4./орд. О зарядженнях підчас вел. посту 1923. р. Зарядження на час вел. посту с. р. як також всякі полекші що до посту і розрешень в св. Тайні Покаяння остають ті самі, що були видані 4. січня 1922 р. в Вістнику Ч. I—III. Ч. 1./орд. При тій нагоді пригадую, щоби ОО. душпастирі і вірні не забували о жертвах на фонд сиріт (Сквм.). — Удержанє околo 150 сиріт в трьох захистах в Стаиславові знаходиться також в критичнім положеню. Станиславів, дня 23. січня 1923. † Григорій, Еписк.

Ч. 5./орд. В справі потреби священників в Аргентині і Бразилії. Еще в 1911. р. виїхало кількох безженних священників тут. Епархії до Аргентини і Бразилії, де наші переселенці оставали без священників. Та тепер показалось, що там треба ще більше священників і тому звідтам приходять неустанно листи з сильним прошенем о більше священників. Послідними часами я отримав лист від о. Івана Сенишина занятого душпастирством в Аргентині в місцевости Apostoles Misiones, де тойже благає, щоби прислати священників, бо наші люде пропа-

дають з душею і тілом. В Buenos Aires пекуча в справа заложити нову парохію, а тимчасом він не може собі ради дати навіть в Apostoles Misiones і від навалу праці аж підупав на здоровлю. Там вже перед тим був один батюшка російський православний, а в посліднім часі прийшов еще другий, а з наших ніхто більше не приходить.

З огляду отже на так важну і пекучу справу відзиваюсь до священників безженних тут. Епархії, щоби котрі з них могли посвятитись для сих апостольських справ і на разі бодай двох там удались, щоби ратувати наших людей від загибелі. Хто рішиться, най дасть мені знати, щобим міг написати до Аргентини і Бразилії, де вірні зложать потрібну квоту грошеву на подорож і на всі видатки з сею подорожію сполучені. Подаючи сей поклик до прилюдної відомости сподіюсь, що, як пише один з тамошних священників, „неодин знайдесь охотник серед так ревного нашого клеру і схоче зробити на позір жертву, бо в дійсности се безнастанна радість бути апостолом без ніякого особистого інтересу, без фіолетового ґузика на колпаку, без пенсії, без хати“. Станиславів, дня 23. січня 1923. † Григорій, Епископ.

Ч. 138/III. О поновній забороні вінчати в неділі і свята. Пригадуєсь Всч. ОО. душпастирам тутейше розпоряджене з 6. січня 1922. Вістник Ч. I—III. з 1922 р., яким забороняєсь ОО. душпастирам вінчати в неділі і свята. Дійшло до відомости Еп. Ординаріату, що деякі священники без огляду на тут. розпоряджене вінчають в неділі і свята і по тій причині навіть жадають висшого гонорара від сторін. Тим легковажать заряджене власти і дають причину до нарікання парохіян на душпастирів в тих парохіях, де держиться розпорядження. Не придержуючіся повисшого зарядження священники будуть потягнені до відвічальности. ОО. Декани мають о кождім нарушеню сего зарядження сюда донести. Від Епископского Ординаріату. Станиславів, дня 12. січня 1923 р.

Пасічну, дек. Надвірнянського 1/ХІІ. 1922. Ч. 5229. о. Михайл Романовський на Бичківці 26/ХІІ. 1922. Ч. 317. о. Пантелеймон Городецький на Ляхівці 23/І. 1923.

Приняття до духовної звязи: Ч. 4975. о. Роман Рубель на основі грамоти відпустительної з Аепархії Львівської з дня 20/ІІ. 1922. ч. 9051/1856/л зістав прийнятий до Епархії в Станиславові, дня 30/ІІ. 1922. Ч. 5247. о. Марко Гіль на основі грамоти відпустительної з Епархії Перемиської з дня 14/ХІІ. 1922. ч. 5793 зістав прийнятий до Епархії станиславівської грамотою з дня 15/І. 1922.

Іменовання: Ч. 4753. о. Маркел Сопевицкий, парох Велеснева, Совітником Епископської Консисторії. — Ч. 4156. о. Нестор Рудніцький на власне прошення зістав звільнений з уряду декана Богородчанського, а на вго місце зістав іменований завідателем деканату о. Василь Грицей, парох в Солотвині. о. Теофіль Білінкевич, парох в Раківці, іменований Ассесором Еп. Консисторії і 2-им містодеканом, деканату Богородчанського. о. Антоній Рудніцький, парох Богородчан міста, іменований Совітником Еп. Консисторії і 1-им містодеканом. о. Володимир Косевич, парох Богородчан Старих, іменований Духовником дек. Богород. і Ассесором Еп. Консисторії з правом уживання пелерини. о. Макарий Кречковський, парох Бабча, о. Григорий Процик, парох Монастирчан, о. Василь Грицей, парох Солотвини Совітниками Еп. Консисторії з правом ношення крилошанських відзнак; о. Алексей Руденський, парох Нивочина, о. Василий Гординський, парох в Глибокім, іменовані Ассесорами Еп. Консисторії. Ч. 3019. о. Атаназий Мойсейович, парох в Пнівю, іменований Совітником Еп. Консисторії з правом ношення крилошанських відзнак. Ч. 4233. о. Марко Гіль в Довгополи отримав признання за успішну і ревну працю в душпастирстві. Ч. 3046. о. Володимир Лесинецький (по повороті з Сибіру) перебрав з днем 19/VI. 1922. обовязки декана Надвірнянського, замість Михайла Ганушевського. котрий в часі вго неприсутности сповняв обовязки декана,

Жертви. Ч. 4050, VI. Чашу даровану від церкви в Чернівці одержала знищена церков в Богордчанах Старих. Від Епископскої Консистерії. Станиславів, 17. падолиста 1922.

Від Епископскої Консистерії.

Станиславів, дня 10-го падолиста 1922.

Теодор Паливода
за канцлера.

ВІСТНИК

СТАНІСЛАВІВСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Не забуваймо о складках на сироти і католицьке виховане молодіжи. „Дайте й дасться вамъ“ (Лук. VI. 38).

Ч. 8/орд. Енцикліка Святійшого Отця Папи Пія XI. з дня 23. грудня 1922 р.: „Мир Христовий в царстві Христовім“.

Сим подаєсь зміст енцикліки папської до відома Всеч. Клеру з тим, щоби Всеч. Отці Душпастирі вихіснували сей зміст в своїх проповідях для вірних, як також Катехити в своїх експортах для доростаючої молодіжи шкільної.

Зміст сей єсть слідуєчий:

Святійший Отець бажав від першої хвилі свого винесення на папський престол промовити до своїх вірних,

однак доперва тепер може се зробити. Багато причин складалося на се опізнення. На першій місці полагання справ злучених з його вибором; відтак справи всіх церковей, — дальше мирові конгреси; журба про св. землю, поміч і опіка над голодуючими та внутрішні заворушення в самій Італії.

Між тим не бракувало і радісних подій, до котрих зачислити належить 300-літні роковини основання Конгрегації для розширення віри і 26-ий Евхаристийний конгрес в Римі. В часі сего конгресу стрівувся Папа майже зі всіма Кардиналами, порозумівся з премногими Епископами, бачився з великим числом своїх вірних з різних країв та народів і з ними разом брав участь в величавих богослуженнях та бачив, як Ісус Христос, обношений в Пресв. Тайні Евхаристії по улицах вічного города Риму, відбирає від непроглядних мас народу таку почесність і такий поклін, що здавалось, що повторився день зіслання св. Духа на Апостолів. Незвичайна побожність народів виявилася також з нагоди відновлення, посвячення і коронування статуї Пречистої Діви в місті Льоретто.

Намісник Христовий дальше так говорить:

Підчас тих подій пізнали Ми найбільше некучу справу в нинішніх часах, і о ній хочемо говорити. Ні люди, ні суспільні кляси, ні народи, не нашли ще по сій страшній війні правдивого мира, якого всі собі бажають. Можемо повторити слова пророка: „Ждахомъ мира, и не бяху благая: време оуврачеванія, и се боязнь“. (Ер. 8, 15). На сході небезпека нової війни; там голод, помір, знищенє, особливо поміж старцями, жінками і невинними дітьми. Можна сказати, що війна світова триває дальше, покривана лишень політичним спритом, причім гріш зміняє свою вартість, торгівля устає, а мистецтва і наука упадає.

В публичнім життю всюда вснависти і обопільні обиди, що не позваляють народам спокійно жити. Нарікають народи побіджені, що їх використовується, нарікають і побідники, що їх непокоїть. Всі нарікають і ворогу-

ють, а це збільшає лишень можливість нової війни, яка грозою своєю перейшлаби всі дотеперішні. Суспільність поділена на класи, що із своєї черги ворогують межи собою. Партія виступає проти партії, всюда борба непримирима, всюда жажда пановання одних над другими, всюда революція і заворушення, всюда реакція і репресії, всюда негодования і загальна шкода.

Це зло увійшло і в родину. Вигасло привязане дітий до родичів, остигла любов родичів до дітий; мужі жінкам, браття сестрам стали ворогами. Упала мораль, всюда упрямство, непослух, розпуста, — забута присяга на супружу вірність. Гине на наших очах встид у невіст і дівчат, що бачимо по їх способі убирання, розмовах, безстидних танцях і марнотравстві. А за цим слідує, що бачимо що раз більше звихнених одиниць.

Вершком однак всього лиха це духовні втрати, що дотичать надприродного життя людських душ, загальне забуте християнських обовязків. Богато ще церквей зайнятих підчас війни для світських цілей, досі ще не служать свому призначеню; численні Семінарії духовні не можуть ще бути отворені; многі духовники в війні згнули, деякі забули на своє покликанє, так що місцями устало голошенє Божого Слова.

Які причини сего лиха? „Вся сія злая извнутри исходят“. (Мк. 7, 33). Держави заключили мир записаний в книгах а не в людських серцях. За довго панувало право насильства і воно висушило в серцю людським всяке чувство милосерддя і співчуття для ближнього, а закорінило в нім чувства ненависти і пімсти. Звернувся чоловік до розкоший змислових і до дочасних і переминаючих дібр сего світа, а позабув на своє достоїнство і на добра духовні і вічні, до котрих нас Спаситель світа через свою Церков запрошує.

Земські добра не заспокоють духа людського; надмірне старання о них виклукує більшу ще їх жажду, а коли їх посісти не можна, незгоду і неспокій. „Откуда брани и свары въ васъ? не отсюду ли, отъ сластей вашихъ, воюющихъ во оудѣхъ вашихъ“? (Як. 4, 1). Пожа-

дання тіла, змисловість, є головною причиною домашніх неспокоїв; пожадання очий, лакімство, спричиняє стану ворожнечу, а гордість, бажання пановання, дає почин до злочинної партійної борби і всяких заворушень.

Ця, нічим не гамована жажда поріжнила народи між собою. Любов вітчизни і любов свого народу, коли є оперта на законі Христовім, є жерелом взнеслих чеснот і подивного геройства; аке коли виродиться в непомаганий націоналізм, коли позабуде на це, що всі народи суть братьми великої людської родини, та що і другі народи мають право до життя і поступу, — тоді така любов народу стає нагодою і понукою до несправедливих вчинків і кривд, бо „Правда возвышаєть языкъ: уомаляють же племена грѣси“). Причт. 14, 34).

Деж отже корінь зла? Сказав Ісус Христос: „Беа мене не можете творити ничесоже“. (Йоан 15, 5), а пророк каже: „Оставивши Гда скончаються“. (Іс. 1, 28). На наших очах звершився суд Божий; ті, що забули на Бога і Христа, стратили щастя, впали в нужду і не можуть з неї піднятися. Усунули імя Христа з держави і закона, — а тим самим право їх стратило силу, бо бракло йому санкції. Усунули Христа з великої тайни подружа, а за сим пійшов брак мира в родині, ломання святости і нерозривности подружа. Усунули Христа зі школи, а за сим пійшло, що школа зачала висмівати Бога і релігію, а перестала бути місцем виховання одивиць для родини і суспільности. В слід за цим бракло молоді відпорної на зло, мирної і трудолюбивої.

Якіж середники для справлення цього лиха? Передовсім: Людям потреба правдивого мира! Мира не лишень зовнішнього, але такого, щоби зійшов до їх сердець ті серця успокоїв і їх поєднав, запалюючи в них чувства любви ближнього.

Таким однак миром є лишень мир Христовий „Миръ Божій да водворяється въ сердцахъ вашихъ“. (Кол 3, 15). Називається сей мир Христовим, бо перший Ісус промовив до людей: „Все же вы братія есте“. (Мт. 23, 8) і проголосив закон любви: „Сія єсть заповідь моя, да

любите другъ друга“ (Йоан 15, 12) і терпеливості: „Другъ друга тяготи носите, и тако исполните законъ Христовъ“ (Гал. 6, 2). Правдивий мир отже єсть дїйствомъ любви.

Хто хоче, щоби в його серцю запанував мир Христовий, сей мусить висше ставити добра духовні і небесні від матеріяльних і земських. І не може бути інакше, бо це як раз Ісус Христос об'явив світові правдиву вартість сих дїбр і житєм своїм показав їх цїну. Він то сказав: „Кая польза челоуѣку аще мїр весь прїобрядеть, душу же свою отщетить? или что дасть челоуѣкъ измѣну за душу свою“? (Мт. 16, 26), і Він научив нас: „Не убойте ся отъ убивающихъ тѣло, души же не могущихъ убити; убойте ся же паче могущаго і душу і тїло погубити въ гееннѣ“ (Мт. 10, 28).

З цього однак не слїдує, що мир Христовий не може мати мїсця при рївночаснїм посїданю дїбр матеріяльних і земських; противно, сам Христос обіщує нам всі ті добра: „Ищите прежде царствїя Божїя... и сія вся приложатъ ся вамъ“ (Філіп 4, 7) і як раз задля сего він пацує понад пристрастями людськими і захоронює людей від незгоди і борби, до якої веде їх в конечности жажда дочасних дїбр.

Коли чолоуїк опанує свої пристрасти і духом заволодїє над ними, тоді він вивиснає свою особу піднесєну через кров Христа до гідности Божого Синївства, і через молитву і Св. Тайни лучить її у святости з Христом, запевнюючи собі в сей спосіб славу і щастє вічне.

Такий мир приверне порядок, дасть силу законам, скріпить повагу власти, бо Дух Св. каже: „Наказанїє въ мирѣ соблюдайте, чада“ (Прем. Іс. Сир. 41, 17), „Миръ многъ люблящимъ законъ Твой Господи“ (Псал. 118, 165), „Всяка душа властемъ предержащимъ да повинуется, нѣсть бо власть аще не отъ Бга“ (Римл. 14, 1). Цей мир може дати лишєнь Церков, бо в нїй лишєнь зложив Христос свою Божу науку і свою Божу силу. Лишєнь Церков Христова є в можности побороти сей матеріялізм, який в нинїшних часах став причиною такої страшної світової руїни і запевнити світові тревалий мир на будуче

лишень вона може віллати в суспільність духа правдивої любови ближнього, і вона лишень одинока може направити наше життя і спонукати так одиниці як і цілу суспільність, панувати Божий закон.

Рівнож Церков Христова може більше як хто небудь инший запевнити сей мир світови і на будуче, як лишень держави і народи у своїх взаємних відносинах пійдуть за наукою Ісуса Христа, Його приказами і Його приміром. Дперва тоді будуть могли мати довіря одні до других, дперва тоді можна надіятися мирної розв'язки всіх трудностей і непорозумінь.

Нема тепер на світі людської інституції, яка булаби в силі надати кодекс міжнародних прав, обов'язуючий всі народи; але є інституція Божа, що належить до всіх народів і виспа понад всі народи, яка через установу Христа і своє Боже післанництво є покликана до хоронення святости прав народів, а сею інституцією є Христова Церков!

З цього слідує, що правдивий мир, мир Христовий, є немислимий в державах і народах, як не буде знання Христових засад, заховування Христового закона і послуху для Христових заповідий так в життю приватнім як публичнім, — як Христова Церков не буде могла виконувати свого Божого післанництва.

У тім як раз лежить „Царство Христове“ на землі. Тоді дперва царствує Христос в умах поодиноких людей через науку, в їх серцю через любов, в їх життю через заховування Його закона і наслідування Його; — царствує в родині через святість і нерозривність подружа через батьківську повагу і послух дітий на взір Дитяти Ісуса в Назареті; — царствує в кінци Христос в суспільности через узнання найвисшої власти Бога, від котрого як від жерела всьо зависить, і власть другим приказувати і обов'язок слухати. Царствує тоді Христос, коли Христовій Церкві признається в людській суспільности це місце, яке їй Він сам призначив, коли її установив товариством совершенним і у своїм порядку найвисшим, та

дав їй власть бути учителькою і провідницею всіх інших товариств.

Правдивий отже Христовий мир не може мати нігде місця, лишень в Христовім Царстві, і тому то ми працюючи над направою Христового Царства на землі, будемо рівночасно найуспішніше помагати працям над позисканем сталого мира.

До сеї цілі зміряли Папи Пії Х. і Венедикт XV., сю працю і ми з Божою помічю дальше будемо вести. До сеї праці з нами завзиваємо всіх, а передовсім вас, що всьте Духом Святим поставлені для правлення Божою Церквою.

Свят. Отець висказує відтак признання всім за їх труди і працю дотеперішну над поширенем Божого Царства на землі, через піднесення почитання Преч. Діви Марії, Пресв. Евхаристії, Пресв. Серця Ісуса, через Апостольство Молитви, добрі часописи і книжки та численні діла милосерддя, — а в особенности через сю святу борбу, в якій на різних місцях так мужно видержано за святі Божі права родини і Церкви що до науки і виховання молодіжи. Поручає Єпископам подати свому клирови до відома, що всі ті його подвиги найшли в Нього оцінку з високим узнанем, та заохочує до дальшої праці, щоби через все тіснішу лучність зі своїми Єпископами весь клир був у все тіснішій лучности з Ним і з Христом.

Висказує дальше признання монашому клирови, що через життя в обітах, молитві, праці і самопожертваню старався о позискання небесних скарбів і в сей спосіб працює мужно над поширенем Христового Царства.

В кінці зазначає великі заслуги тих світських вірних, що в лучности зі своїми священиками і Єпископами апостолують в Христовім Царстві для поширення єдності віри і любови ближнього, називаючи їх за се словами св. Апостола Петра (I, 2, 9): „Родъ избранъ, царское священіе, языкъ свтъ“. Зазначає однак рівночасно, що у тій співпраці духовенства зі світськими замічаєсь і багато зла, яке вкралось там через відступлення від точного

перестерігання науки і приказів Папів Льва XIII., Пія X. і Венедикта XV.; тому закликає всіх до відновлення життя в душі католицької віри, яка одна може захоронити нас перед блудом, а поручає звертати увагу на першим місци на молодіж, що приготвляється до священничого стану.

Дальше висказує Свят. Отець свою надію і горяче бажання, щоби через молитви всіх вірних сповнилося Христове пророцтво: „И гласъ мой услышать и будетъ единос стадо и единъ пастырь“ (Йоан 10, 16). Радіє з того, що майже всі держави світа звернулися в послідних часах до Апост. Престола, щоби з ним затіснити або відновити звязъ згоди і приязни, — боліє однак над Італією, коли не бачить у тім численнім товаристві своєї дорогої вітчизни. Не може однак не ствердити, що Італія нарушує дальше запоруку свободи, яку признано Голові Церкви і самій Церкві, і тому, в обороні прав і поваги Апостольського Престола закладає Свят. Отець поновно протест проти сего стану, сподіючися однак, що милосерний Бог змінить його в недалекій будучности для тим успішнійшого поширювання Христового Царства на землі.

В кінци Свят. Отець уділяє всім вірним своє Апостольське Благословленє.

Від Єпископського Ординаріату. Станиславів, 23. квітня 1923, † Григорій, Єпископ.

Ч. 9/орд. В справі Богослужень домаганих Урядами світськими. Дійшло до відома тут. Еп. Ординаріату, що деякі Уряди світські державні звивають Уряди парохіяльні до відправи надзвичайних Богослужень при даних нагодах. Супроти сего Еп. Ординаріат строго забороняє парохам, завідателям і самостійним експозитам приміюватися в повисших случаях до візвань світських властей, бо се переходить компетенцію їх урядовання. Такі Богослуження можуть бути відправлені тільки за згодою і на зарядженє Власти церковної, котра єсть єдино компетентна видавати зарядження в тих спра-

вах. Рівнож всякі оголошення з амвони домагані від Урядів світських не можуть мати місця, хиба на порученє Еп. Ординаріату. Амвона не єсть бюро оголошень. В кінци форми: „взиваєсь“ уживаної Урядами світськими в справах відправи Богослужень не можуть душпастирі примати до відома, бо священики в справах культу релігійного і обовязків душпастирських не суть функціонарами Урядів світських. Від Епископського Ординаріату. Станиславів, 23. квітня 1923.

Ч. 10/орд. В справі продажи хліба з приносів. Дійшло до відома Еп. Ординаріату, що деякі парохы вивозять хліби з приносів, а головно з парастасів надгробних в часі Великодних Свят на ринок і прилюдно кажуть продавати. Се спричинює згіршенє у вірних, які з півтизму жертвують хліби. З сеї причини строго забороняєсь сего рода продаванє хліба. Єсли душпастир сам не може з'ужити в дома сего хліба, най роздасть убогим і сиротам. Чейже священик вже силою свого уряду священичого єсть отцем убогих. Рівнож заборонюєсь строго хлібом з приносів годувати худобу або безроги. Від Епископського Ординаріату. Станиславів, 23. квітня 1923.

Ч. 11/орд. В справі авдієнцій. Сим подавсь до відома, що в місяцю липни і серпни не уділяю авдієнцій. Схотять отже Всечесні Отці не удаватись до мене ані особисто, ані письменно. Станиславів, 23. квітня 1923.
† Григорій, Епископ.

Ч. 12/орд. Конкурс на посаду Соборного Крилошанина. Сим розписуєсь конкурс на опорожнену посаду Соборного Крилошанина тут. Еп. Капітули. Подання належить вносити до тут. Еп. Ординаріату найдальше до дня 30. червня с. р. До подання залучити табелю статистич-

ну. Від Єпископського Ординаріату. Станиславів, дня 23. квітня 1923.

Ч. 13/орд. Директор дієцезальний Товариства священничого адорації Найсв. Евхаристії. Сим подаєсь до відома, що Директором дієцезальним товариства священничого адорації Найсв. Евхаристії єсть Всеч. о. Йосиф Смерчинський, парох в Воскресінцях, почта Коломия. До него проте належить звертатись у всіх справах сего Товариства, як також до него відсилати викази відбутих годин адораційних (*libelli adorationis*). Від Єпископського Ординаріату. Станиславів, 23. квітня 1923.

Ч. 1267/IX. В справі висоти пренумерати за „Вістник Єпархіяльний“ за рік 1923. З огляду, що кошта друку „Вістника Єпархіяльного“ суть так високі, що Канцелярія Єпископської Консисторії не єсть в стані їх покрити, взивався Всеч. Отців, щоби зложили належитість за „Вістник“ за рік 1923 — в квоті 5000 Мп. в своїх Урядах деканальних як найскорше, а Всеч. Уряди деканальні зволять подбати о то, щоби всі уряди підлеглі безпироволочно застосувались до сего розпорядження — і зложені належитости до Канцелярії Єпископської Консисторії надіслали, як рівнож, щоби рівночасно вирівнали залежлости за попередний рік ті Уряди парохіяльні, котрі до тепер того не зробили. Від Єпископської Консисторії. Станиславів, 13. квітня 1923.

1266/IX. В справі установлених такс канцелярійних і супружних обовязуючих від 1. квітня 1923 р. Установляються слідуєчі такси від 1. квітня 1923 р. I.) Такси супружі: I. ст. посвоячення і II. ст. споріднення 60.000 Мп.; II. ст. посвоячення 25000 Мп.; III. ст. посво-

ячення і споріднення 15000 Мп.; IV. ст. посвоячення і споріднення 6000 Мп.; *impedimentum criminis neutro machinante* 6000 Мп.; мішане віроісповіданє 6000 Мп.; узнанє за помершого 15000 Мп.; увільненє від голошення оповідий 6000 Мп.; нелітність 15000 Мп.

II. Такси канцелярійні: Грамота на парохію або сталу посаду в школі 30000 Мп.; на завідательство або тимчасову посаду в школі 15000 Мп.; на сотрудництво 10000 Мп.; грамоти всяких благословлень (церкви, цвинтара, дзвона, престола і т. д.) 10000 Мп.; грамота відпустительна або прийняття 20000 Мп.; грамота на відзначенє 20000 Мп.; антиміс 20000 Мп.; грамота похвальна 6000 Мп.; подання о парохію і всякі інші 1000 Мп.; за витяг метрики з архіву 10000 Мп.

III. Такси при іспитах конкурсових: Пароха 15000 Мп.; завідателя і катехити 10000 Мп.; сотрудника 6000 Мп. Від Єпископської Консистерії. Станиславів, дня 13. квітня 1923.

Ч. 1252/VI. В справі платень Всеч. Духовенства. Єпископській Ординаріят одержав із Станиславівського Воевідства слідуєче рішенє в дня 30. марта 1923. ч. 1746. V ex 1923. до поміщення в „Вістнику“:

„В наслідок десятькратного підвищення поборів всего духовенства, як також по причині непринимання через поодиноких священиків попередних платень і впровадження в урядованю заколоту і обтяження, Воевідство заявляє, що на будуче буде виплачувати пенсію лише тим священикам, котрі самі по ню зголосять. Щоби улєкшити сю справу виплати для провінціального духовенства, схоче кождий поодинокий священик прислати до тутешньої ліквідатури фонду релігійного квіт потверджений власноручним підписом враз з поданєм точної адреси, се єсть почти і місця замшкання, Квіт повинен мати слідуєчу рубрику:

„Квіт на побори конгруальні за час від дня . . .
. . . . 1923 до 1923.

Місце замешкання, дата і точна адреса, ораз підпис і характер службовий“.

Квоти не треба вставляти, бо ту в ліквідації зістане ся рубрика через ліквідатора виповнена. В разі не прислання такого квіту — ніякий священник не одержить платні“.

О повисшій рішеню повідомляється Всеч. Епархіальне Духовенство з тим, щоби до него примінилося. Від Єпископського Ординаріяту. Станиславів, 11. квітня 1923.

Ч. 869/II. О відправі парастасу за упавших борців народних. На прошене Світлого Виділа „Товариства Опіки над Інвалідами“ поручається Всеч. ОО. Душпастирям цілої Станиславівської Дієцезії за упавших борців народних відправити Богослуженне з парастасом по відчитанню з памятника, тамтого року до кожної парохії присланого, імена погибших героїв і при тій спосібности узбрані жертви прислати на вкладкову книжочку ч. 13340 „Помяник“ до Т-ва „Дністер“ у Львові, вул. Руська ч. 20. Від Єпископської Консисторії. Станиславів, 3. квітня 1923.

Ч. 992/II. Збірка на фонд українських інвалідів. Узглядняючи прошене Виділа „Товариства Краєвого Опіки над Інвалідами“, поручається в довільний празничний день, подібно як се було минувшого року, зарядити в церквах парохіяльних підчас Богослуження збірку на „Фонд Українських Інвалідів“. Жертви зібрані належить посилати на адресу: „П. Т. Фонд Українських Інвалідів“, Львів, вул. Руська ч. 3/II. пов. Від Єпископської Консисторії. Станиславів, 3. квітня 1923.

Ч. 606/II. О виданю книги жалібної „Листа втрат з нашої визвольної війни“. „Союз Українських Інвалідів“ повідомляє дня 7./III. 1923 Ч. 368/23, що приступає до видання жалібної книги „Листи втрат з нашої визволь-

ної війни“. Виданє те буде по можливості з найточнішими датами і тому буде дуже потрібне всьому нашому священству при метрикальних справах. З огляду на правдиву вартість наукову і практичну сеї книги, заслугує вона на піддержку і розповсюднене і для того поручаєся її Всеч. Клиру Дієцезальному. Замовлення на листу належить слати до „Союза Українських Інвалідів“, Львів, вул. Руська ч. 3./М. пов. Від Єпископської Консисторії. Станиславів, 3. квітня 1923.

Ч. 393/II. О безплатнім видаваню інвалідам військовим витягів метрикальних, Пригадуєся Всеч. ОО. Душпастирям, щоби інвалідам військовим потрібні до вироблення собі пенсії інвалідської, витяги метрикальні безплатно виставляли. Від Єпископської Консисторії, Станиславів, 3. квітня 1923.

Ч. 1299/VI. Парохія в Олеші до заміни. Сим подаєся до відомости Всеч. Духовенства, що парохія Олеша, Товмацького деканату єсть до заміни. Рефлектуючі на сю заміну, нехай порозуміються з о. парохом Василем Попельом, а відтак обі сторони мають внести подання до тут. Еп. Ординаріату. Від Єпископського Ординаріату. Станиславів 14, квітня. 1923.

Ч. 1557/VI. Розписанє конкурсу на опорожнену парохію Снятин. Сим розписуєсь поновно на конкурс опорожнену парохію Снятин з тим, що кандидати убігаючієся о ту парохію мають зголоситись до іспиту в тут. Ординаріаті дня 25. червня с. р. Подання належить вносити найдальше до 20. червня с. р. До подання треба долучити заяву, що кандидат на случай получения парохії зрікаєсь поля в прилученій Потічку для експозита тамже. Від Єпископського Ординаріату. Станиславів, дня 23. цвітня 1922.

Ч. 1558/VI. Розписанє на конкурє опорожнених парохій з речинцем вношення подань до дня 30. липня 1923.

1) Космирин. 2) Порхова. 3) Скоморохи. 4) Глушків. 5) Дубки. 6) Васильківці. 7) Постолівка. 8) Боднарів. 9) Тязів. 10) Живачів. 11) Жукотин. 12) Незвиска. 13) Винятинці. 14) Устєчко. 15) Хмелева. 16) Слобідка лісна. 17) Тулуків. 18) Ценява. 19) Довгополе. 20) Ясенів горішний, 21) Ви-січка. 22) Фитьків. 23) Цуцилів. 24) Акришори. 25) Люча. 26) Новоселиця. 27) Попельники. 28) Тростянець, дек. Снятинського. 29) Лисець місто. 30) Пациків. 31) Гринівці. 32) Кутиска. 33) Окняни. 34) Струпків. 35) Марківці. 36) Хомяківка. 37) Гнильче. 38) Горигляди. 39) Остра. 40) Усте зелене. 41) Петликівці. 42) Хриплин. 43) Грабовець. 44) Потік золотий. 45) Зелена, дек. Надвірн. 46) Рожнів. 47) Джурків. 48) Більче зол. 49) Коцюбинці. 50) Русів. 51) Зелене, дек. Бучацького. Від Єпископського Ординаріату. Станиславів, 23. квітня 1923.

Ч. 1400/V. В справі ужиття решти готівки, узисканої з продажу поля ерекціонального на данину. Заходять случаї, що деякі священники отримавши дозвіл на продаж ерекціонального поля на сплату данини, продають самовільно більшу скількість поля як се потрібно на покритє данини, а потім обертають самовільно решту узисканої квоти на інші цілі, приміром відбудову будинків парохіяльних і т. п.

Поступованє таке єсть незаконне, понеже на алієнацію маєтку бенефіціального потрібне єсть позволенє Єпископського Ординаріату і Воевідства злядно же св. Апостоцького Престола і Міністерства Віроісповідань, що иншого же єсть сплата данини а відбудова церкви або будинків парохіяльних.

На продаж поля ерекціонального на відбудову церкви чи будинків парохіяльних зглядно на ужитє на сю ціль решти готівки позісталої з продажу поля на данину, належить вносити, окреме умотьвованє прсшенє до Єпископського Ординаріату і до Воевідства, доказуючи неможність переведення конкуренції з долученєм відпису

ухвали комітету конкуренційного, узнаючої конечність відбудови і кошторису.

В загалі же належить предклатати точний рахунок з продажу поля ерекціовального, а в справі ужиття решти готівки не поступати самовільно, тільки після зарядження і згоди власти. Від Єпископського Ординаріату. Станиславів, 24. квітня 1923.

ХРОНІКА.

Іменовання: Ч. 1390/Ес. Референтами Єпископської Консисторії зістали іменовані: о. Др. Яків Медвецький і о. Др. Василь Бабин.

Інституції на парохії: Ч. 383. о. Василій Демянчук на Ольховець 1/II. 1923. — Ч. 427. о. Алексій Сорока на Кам'янки великі 1/II. 1923. — Ч. 428. о. Йосиф Фльорчук на Городок, дек. Заліщицького 1/II. 1923. — Ч. 403. о. Николай Скипакевич на Городенку 1/II. 1923. — Ч. 396. о. Софрон Левицький на Стриганці 6/II. 1923. — Ч. 375. о. Ілія Лабій на Отинію 6/II. 1923. — Ч. 630. о. Алексій Луців на Микуличин 1/III. 1923. — Ч. 503. о. Василій Маковійчук на Хомчин 1/III. 1923. — Ч. 766. о. Володимир Ленкавський на Загвздь 1/III. 1923. — Ч. 829. о. Др. Василь Бабин на Вовчинець 6/III. 1923. — Ч. 909. о. Йосиф Микитин на Ліски 12/III. 1923. — Ч. 871. о. Іван Ярослав Чолган на Іване пуже 12/III. 1923. — Ч. 865. о. Юрій Генсборський на Березів вижний 12/III. 1923. — Ч. 910. о. Василій Лозовий на Ворвулинці 12/III. 1923. — Ч. 911. о. Володимир Вонсуль на Садки 12/III. 1923. — Ч. 899. о. Василій Мандрусак на Синків 12/III. 1923. — Ч. 834. о. Леонтій Білинський на Карлів 12/III. 1923. — Ч. 1167. о. Льонгін Порубальський на Десятин 3/IV. 1923. — Ч. 1182. о. Василь Пік на Будилів 12/IV. 1923. — Ч. 1235. о. Володимир Коропецький на Доливу 12/IV. 1923. — Ч. 1244. о. Іван Вальницький на Озер'яни, дек. Скальського 12/IV. 1923. — Ч. 1245. о. Анатоль Малиновський на Ча-

барівку 12/IV. 1923. — Ч. 1246. о. Антоній Калята на Кути старі 17/IV. 1923. — Ч. 1247. о. Михаїл Дмитерко на Мишків 17/IV. 1923. — Ч. 1271. о. Іван Галай на Кійданів 17/IV. 1923. — Ч. 1335. о. Стефан Антимович на Ферескулю 19/IV. 1923.

Упокоїлися: Ч. 1308. о. Михаїл Вальницький, Крилошанин Епископської Капітули, Совітник і Референт Епископської Консисторії, Ректор тут. дух. Семинара і Директор дієцезальний Апостольства Молитви.

Був се священик-праведник, котрий жив духом живої віри, горів любовію до Христа Спасителя, був мужем почуття обовязків і сповняв совістно свої обовязки, як рідко нині стріннути подібний примір, був відданий своєму Епископови в душі св. віри, жив свято і свято умер дня 8. квітня 1923 р. Ось таке свідоцтво виставляв Покійному його Епископ. Станиславів, дня 23. квітня 1923 р.

† Григорій, Епископ.

Ч. 566. о. Павло Глібовицький, парох в Слобідці лісній, дек. Коломийського, 9. лютого 1923. — Ч. 1294. о. Емиліян Росткович, парох в Чорткові, 4. квітня 1923 р. о. Дмитро Панівник, катехит в Борщеві, в Чортківськiм шпитали, 3. квітня 1923. — Ч. 1306. о. Михаїл Заревич, парох в Рожневі, дек. Снятинського, 5. квітня 1923. — Ч. 1243. о. Стефан Петрик, парох в Потоці золотім, 4. квітня 1923. — Ч. 1362. о. Михаїл Семенів, емеритований катехит гімназіяльний в Станиславові, 24. лютого 1923.

Від Епископської Консисторії.

Станиславів, дня 24-го квітня 1923.

Теодор Паливода
за канцлера.

Biuro Stanislawowskie
Egzemplarz obowiązkowy

ВІСТНИК

СТАНИСЛАВІВСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Не забуваймо о складках на сироти і католицьке вихованє молодіжи. „Дайте и дасться камъ“ (Лук. VI. 38).

Ч. 39/орд. Празнованє торжества Непорочного Зачаття Пр. Д. Марії. В справі празнованя торжества Непорочного Зачаття Пр. Діви Марії остав в силі розпорядженє данє в минувшім році (гл. Вістник 1922 р. Ч. X. — XII. стор. 48. ч. 58/орд.), з тою ріжницею, що відправленє акафісту і збірка має відпасти. Від Епископского Ординаріяту. Станиславів, дня 12. падолиста 1923.

Ч. 40/орд. В справі торжества 300-літньої річниці мученичої смерті св. Йосафата. Пригадуєсь єще раз, що-би Всеч. Духовенство точно виконало тут. розпоряджене осібно дане в справі празнованя 300-літнього ювілею муч. смерті св. Йосафата. Дальші інструкції будуть подаві до відома пізнійше, а то тим більше, що сей ювілей треває аж до 8. січня ст. ст. 1925 р. Від Епископского Ординаріяту. Станиславів, дня 12. падолиста 1923 р.

Ч. 2812/IV. В справі присиланя libelli adorationis. Мала тільки частина членів священничого товариства для адорованя Найсв. Евхаристії присилає піврічні викази година адорації Ваиваєся тому усіх членів тогож товариства до точного присиланя „libelli adorationis“ на адресу: о. Й. Смеречинський в Воскресінцях п. Коломия. Від Епископскої Консистерії. Станиславів, дня 14. вересня 1923 р.

Ч. 2927/II. Апробата уділена для написаня і розповсюдненя „Устава Богослужень“ на рік 1924. Зладив о. Омелян Горчинський, накладом Тов. св. Ап. Павла. Устав сей яко согласний з вірою католицкої восточної Церкви а узглядняючий при тім зміни ординаріятскими розпорядженнями в цілій Дієцезії поповнені, апробуєся і для ужитку загального яко кельми пожиточний і т. д. священникам і вірним сеї дієцезії поручаєся. Від Епископского Ординаріяту. Станиславів, дня 11. вересня 1923 р.

Ч. 1821/II. Пересторога для купуючих вин богослужебних. Дирекція баданя живности і предметів ужитку в Кракові, доносить в нисьмі своїм з дня 24/V. 1923. ⁵⁴⁸ ₂₃ що на загальне число 21 штук баданих вин мшаль-

них ствердило заведене 18 фалшивих, 1, надписоване а 2 тільки добрі. Уряди парохіяльні протое відсилається до пересторог, давнійше на письмі уділених, тепер же взявється запевнитись о фірмах совітних, або також заприсяжених, що продавати лиш будуть вино природне, з винограда споряджене, — инакше виставляються на небезбеченьство відправляти Служби Божої на вині фалшивім. Від Епископскої Консистерії. Станиславів, дня 11. вересня 1923 р.

Ч. 3570/IX. В справі закупи вина літургічного у філіях „Народної Торговлі“. Подався до загальної відомости Всеч. Духовенства, що філії „Народної Торговлі“ в Станиславові, Коломиї, Снятині, Городенці і Борщеві отримали невелику скількість спровадженого з Угор натурального вина, правдивого „самородного“, маючого служити виключно для цілей літургічних. Поручається протое Всеч. Духовенству скористати з тої нагоди, і заосмотритися у відповідну скількість правдивого вина літургічного, якого майже не можна дістати. Ціна одной бутельки виносить в приближеню 500.000 Мп. При поборі вина належить зложити Дирекції дотичної Торговлі посвідку з парохіяльною печаткою, що вино закуповується для цілей літургічних і тоді купуючий буде звільнений від скарбової 20% від ціни вина — доплати споживчої. Від Епископского Ординаріату, Станиславів, дня 1. жоўтня 1923 р.

Ч. 1757/IV. В справі виставлюваня метрик і витягів метрикальних. Воевідство в Станиславові, покликуючи ся на письмо Мін. внутр. справ з дня 30/IV. 1923. Ч. А. О. 1445. звернулося до Еп. Ординаріату письмом з дня 16/V. 1923. Ч. 2529/V. 1923., в якім домагається, щоби Уряди парохіяльні при виставлюваню метрик і витягів метрикальних призначених особливо для заграниці означували яно державу — Річпосполиту польску, а опісля, щоб

зазначували Воввідство і громаду. — Иньше поступованє потягне карні наслідки предвиджені в розпорядженю ціс. з дня 30/IV. 1854 р. — О скільки ще до тепер посідані давні формулярі наслідком сего розпорядження через відповідні перечеркненя не моглиби бути дальше уживані, належить перестати їх уживати. Від Епископскої Консистоїї. Станиславів, дня 6. вересня 1923.

Ч. 697/С. В справі видаваня зіволень на супруже через власти військові. Сим подавєся до відомости сліду-ючий рескрипт Міністерства для справ військових з 30/V. 1923. Ч. 14153/Fol. По мысли розпорядку Міністерства військового Деп. Х. Ч. ч. 1007/Fol. пов. 265 маються ви-казати зіволєнєм на заключєнє супружа перед вла-стями світськими і духовними лише ті рядові, котрі слу-жать чинно в війську або належать до резерви т. є. та-кі, котрі при перегляді зістали узнані за здібних до служ-би, однак по причині заповненого контінгенту не могли бути покликані до цовнення чинної служби (арт. 7. і 8. тимчасового закона о загальнім обовязку служби вівсько-вої. Рядові резерви і загального ополченя всіх річників і пописові перед переглядом військово-лікарським т. є. перед побором не потребують на заключєнє супружа зіволєнєнє від властей військових. Від Епископскої Кон-систоїї. Станиславів, дня 9. липня 1923 р.

Ч. 1706/VI. В справі платень Всєч. Духовєнєства в границях Тернопільского Воввідства. З покликом на Вістник Ч. IV—VI. з 1923. подавєсь до відома Всєч. Ду-ховєнєства Тернопільского Воввідства, що по думці пи-сьма сего Воввідства з дня 15. мая 1923 р. ч. 19937/IV/I. має також Духовєнєство Тернопільского Воввідства так сьїтске як і монаше в чинній службі на час. біжучого року побирати десятикратну платню в відношеню до

1922 р. подібно як Духовенство Станиславівського Вовідства. Від Епископської Консисторії. Станиславів, дня 11. червня 1923 р.

Ч. 2496/II. О епідемічнім ширенюся хороби сифілістичної в деяких гірських і підгірських повітах і о зарядженю против тому. Високе Вовідство Станиславівське рескриптом з дня 16/VII. 1923. ч. 3205/VI. повідомляє, що в повітах Косівським, Печеніжинським, Надвірнянським Богородчанським передовсім в околицях Жабіого (пов. Косів) шириться від давна епідемічна хороба звана сифіліс. В цілі побореня тої епідемії експоновано в Жабю спеціального лікара, а також є намірене призначенє також в иньших місцевостях лікарів, скоро тільки можна буде позискати кандидатів. Преподобному Духовенству усердно поручаєся протое вспілуділ в популярнім способі в повідомленю людности о способах перенешеня зарази і об'явах і згубних наслідках тої хороби як також о способах охорони і потребі систематичного ліченя. В тій ціли мають бути дотичним особам уділені через лікарів повітових відповідні популярні брошурки. Заразом поручаєся Всеч. парохам в тих місцевостях, де кіла появляєся, жадати свідоцтво здоровля виставлене через урядового лікара перед бракосочитанєм. Від Епископської Консисторії. Станиславів, дня 4. жовтня 1923 р.

Ч. 1929/II. Не вільно нікому незваному заглядати до чаши в цілі виліченяся від жовтачки. Пригадуєся заказ на даване хорим на жовтачку чаши до огляданя. Від Епископської Консисторії. Станиславів, дня 20. червня 1923 р.

Ч. 41/орд. Розписанє на конкурс посади двох соборних Крилошан при тут. Еп. Капітулі. Сим розписуєсь

конкурс на дві опорожені посади соборних Кривошап при тут. Еп. Капітулі. Подання враз з табелею статистичною належить вносити найдалше до кінця грудня с. р. Від Єпископского Ординаріату. Станиславів, дня 12. падолиста 1923 р.

Ч. 3691/Ес. Резписанє конкурсу на посаду сталого професора богословія морального при тут. ліцею богословскім. Сим розписуєсь конкурс на посаду сталого професора богословія морального при тут. ліцею богословскім. Подання враз з табелею статистичною належить вносити до тут. Ординаріату найдалше до кінця грудня с. р. Від Єпископского Ординаріату. Станиславів, дня 12. падолиста 1923 р.

Ч. 3692/VI. Розписанє на конкурс опороженої парохії Чортків. Сим розписуєсь на конкурс парохію Чортків з тим, що кандидати убігаючіся о ту парохію мають зголоситись до іспиту конкурсового в тут. Ординаріаті дня 27. грудня с. р. о 9-ій год. перед пол. Подання належить вносити найдалше до 20. грудня с. р. До подання треба долучити декларацію, що кандидат годиться на отворене самостійної експозитури на Вигнанці і відступить 40 моргів поля. Від Єпископского Ординаріату. Станиславів, дня 10. падолиста 1923 р.

Ч. 3693/VI. Розписанє на конкурс поновний опороженої парохії Потік Золотий. Сим розписуєсь на конкурс поновно парохію Потік Золотий з тим, що кандидати убігаючіся о ту парохію мають зголоситись до іспиту конкурсового в тут. Ординаріаті дня 2. січня 1924 р. о год. 9-ій перед полуднем. Подання належить вносити найдалше до 20. грудня 1923 р. Від Єпископского Ординаріату. Станиславів, дня 10. падолиста 1923 р.

Ч. 3694/VI. Розписанє поновно на конкурс опорожненої парохії Петликівці. Сим розписуєсь поновно на конкурс опорожнену парохію Петликівці з тим, що убігаючіся на ту парохію мають зголоситись до іспиту конкурсowego в тут. Еп. Ординаріяті дня 15. січня 1923 р. о год. 9-ій перед полуднем. Поданя належить вносити найдальше до кінця грудня с. р. Від Епископского Ординаріяту. Станиелавів, дня 10. падолиста 1923 р.

Ч. 3695/VI. Розписанє поновно на конкурс опорожненої парохії Гринівці дек. Товмацкого. Сим розписуєсь на конкурс поновно опорожнену парохію Гринівці дек. Товмацкого з тим, що кандидати убігаючіся о ту парохію мають піддатись іспитови конкурсowому в тут. Еп. Ординаріяті дня 23. січня 1924 р. о год. 9-ій перед полуднем. Поданя належить вносити найдальше до кінця грудня 1923 р. Від Епископского Ординаріяту. Станиславів, дня 10. падолиста 1923 р.

Ч. 3696/VI. Розписанє на конкурс опорожнених парохій з речинцем вношеня подань до 31. грудня 1923 р. 1) Григорів. 2) Губин. 3) Далешева. 4) Ключинці. 5) Боднарів. 6) Блюдники. 7) Беремяни. 8) Лятач. 9) Торске. 10) Ростокі. 11) Рибно. 12) Тюдів. 13) Волківці дек. Скальського. 14) Лосяч. 15) Завалє. 16) Угринів долишний дек. Станиславівського. 17) Ляцке шляхоцке. 18) Товстобаби. 19) Бобулинці. 20) Звиняч дек. Чорсківский. 21) Ромашівка (Грамушівка). Від Епископского Ординаріяту. Станиславів, дня 10. падолиста 1923 р.

Ч. 3264/VI. В справі заміни парохії в Нижневі на иньшу. Сим подавсья до відомости, що парохія в Нижневі всть до заміни на иньшу. Рефлєктуючі на сю заміну,

нехай порозуміються з о. Володимиром Скоробогатим, парохом Нижнева. Від Єпископського Одинаріяту. Станиславів, дня 10. падолиста 1923 р.

Ч. 3428/VI. В справі заміни парохії в Залучу н/Черемошом на инышу. Парохія в Залучу н/Черемошом єсть до заміни на инышу. Рефлектуючі на сю заміну мають порозумітися з о. Евстахієм Гордійчуком, парохом Залуча. Від Єпископського Ординаріяту. Станиславів, дня 2. падолиста 1923 р.

ХРОНІКА.

Інституції на парохії: Ч. 1551. о. Роман Рінецький на Підлуже, 24/5 1923. Ч. 1635. о. Іван Любович на Іванівку, 24/5 1923. Ч. 1636. о. Володимир Рогужинський на Ключів великий 24/5 1923. Ч. 1334. о. Теодор Чорний на Соколів 3/5 1923. Ч. 2220. о. Николай Огоновський на Саджаву 28/6 1923. Ч. 2426. о. Іван Костюк на Текучу 19/7 1923. Ч. 2229. о. Дмитрій Малець на Озеряни, дек. Товмацького 23/7 1923.

Інституції на парохії 2/10 1923: Ч. 3256. о. Н. Кейван на Маняву. Ч. 3126. о. Н. Любович на Зелену, дек. Надвірнянського. Ч. 3255. о. Ю. Мащак на Ягольницю стару. Ч. 3299. о. І. Блавацький на Миловане. Ч. 3265. о. Н. Миндюк на Балинці. Ч. 3275. о. Н. Корбутяк на Торговицю шільну. Ч. 3234. о. М. Снігурович на Язловець. Ч. 3298. о. Т. Ільницький на Касперівці. Ч. 3068. о. Ф. Назаревич на Кривче горішне.

Відзначеня: Ч. 2236. о. Антоній Гарасевич, парох Делієва, отримав право носити пелерину.

Ч. 2012. Грамоту відпустительну до Епархії Львівської отримав о. Володимир Малашук, парох Беремян 15/5 1923.

Іменованя : Ч. 2264. Слідуючі богослови отримали чин пресвитерський 1/7 1923: 1) Володимир Гук, 2) Захарія Золотий, 3) Петро Палятинський, 4) Нестор Погорецкий, 5) Йоан Савицкий, 6) Йоан Слезюк, 7) Николай Сінгалевич, 8) Михаїл Сулятицкий, 9) Йоан Терешкун. Ч. 2330. 10) Антоній Барицкий отримав чин пресвитера 8/7 1923.

Упокоїлися : Ч. 1787. о. Николай Волошинський, парох в Далешевій, 20/5 1923. Ч. 1765. о. Іван Рудницький, парох в Торскім, 16/5 1923. Ч. 3365. о. Павло Чужак, парох в Губині, 6. жовтня 1923. Ч. 3448. о. Николай Галуцинський, парох в Звинячи, дек. Чортківського, 12. падолиста 1923.

Від Єпископської Консисторії.

Станиславів, дня 22-го падолиста 1923.

Теодор Паливода
за канцлера.

